

PAŃSTWOWY TEATR
IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO
DYREKTOR: JAN PASTUSZKO

*Według portretu
A. Jur-Krawczyński*

KONSTANTY SIMONOW
TAK BĘDZIE

Sztuka w 3 aktach
Przeład: XYMENA LEWICKA

1952

KONSTANTY SIMONOW

Konstanty Simonow jest jednym z młodszych, a zarazem najwybitniejszych przedstawicieli współczesnej literatury radzieckiej.

Urodzony w 1915 roku, należy do tego pokolenia, które od zarania życia rozwijało się i kształtowało swój charakter w warunkach nowej rzeczywistości społecznej i politycznej, w państwie budującego się socjalizmu.

Konstanty Simonow od najmłodszych lat odczuwał pociąg do literatury pięknej i pragnął poświęcić się pisarstwu. Po ukończeniu szkoły średniej wstąpił do Wyższej Szkoły Literackiej. Już w czasie studiów w tej szkole dał się poznać jako utalentowany poeta. Wkrótce też zadebiutował tomem poezji, nie zaniedbując przy tym innych dziedzin twórczości, a przede wszystkim dramaturgii.

W czasie wojny Konstanty Simonow pełnił odpowiedzialne funkcje korespondenta wojennego w randze pułkownika. Jego korespondencje z frontu, zwłaszcza ze słynnego odcinka stalingradzkiego, wysunęły go na czoło pisarzy radzieckich i przyniosły mu szeroką popularność zarówno wśród żołnierzy, jak i wśród ludności cywilnej. Po zwycięskim zakończeniu wojny przez Związek Radziecki Konstanty Simonow zwiedził szereg krajów europejskich; brał również udział w wycieczce dziennikarzy radzieckich do Stanów Zjednoczonych A. P.

Konstanty Simonow z dużym sukcesem próbował i próbuje swego talentu literackiego w różnych dziedzinach twórczości. Nie poprzestając na debiucie poetyckim, o którym była mowa wyżej, do dziś dnia uprawia lirykę (niedawno wyszedł nowy tom jego poezji) i uchodzi za jednego z lepszych poetów.

W dziedzinie prozy artystycznej Simonow zasłynął (poza wzmiankowanymi wyżej korespondencjami z frontu) jako autor powieści pt. „Dnie i noc” (tłumaczonej również na język polski), w której wspaniale opisał bohaterską obronę Stalingradu.

Największym jednak blaskiem zajaśniał talent Simonowa w dziedzinie dramaturgii.

Już pierwsza jego sztuka pt. „Chłopiec z naszego miasta” zdobyła duży rozgłos i pokazała w pełni zdolności dramaturgiczne Simonowa. Prawdziwą sławę, nie tylko w Związku Radzieckim, ale i poza jego granicami przyniosła mu — napisana jeszcze w czasie wojny — sztuka pt. „Rosjanie”, która obiegła niemal wszystkie sceny radzieckie i wiele scen zagranicznych. Sztuka ta była również grana w Polsce, w Krakowie, po wyzwoleniu tego miasta przez wojska radzieckie w roku 1945.

Po wojnie Konstanty Simonow zdecydowanie wybił się na czoło dramaturgów radzieckich, pisząc i wystawiając przede wszystkim sztukę pt. „Harry Smith odkrywa Amerykę” (pierwotny tytuł: „Zagadnienie rosyjskie”), przedstawiającą w prawdziwym oświetleniu stosunki w prasie amerykańskiej, następnie zaś sztukę pt. „Obcy cień”, demaskującą działalność wywiadu obcych mocarstw na terenie Związku Radzieckiego.

Sztuka pt. „Tak będzie”, którą obecnie mamy możliwość oglądać w teatrze kielecko-radomskim, jest drugą z kolei sztuką Simonowa, graną na naszej scenie: pierwszą była sztuka pt. „Harry Smith odkrywa Amerykę”. Wystawiana około dwóch lat temu.

Sztuka pt. „Tak będzie” została napisana w roku 1944, w momencie, kiedy szala zwycięstwa przechyliła się już wyraźnie na stronę sojuszników walczących przeciwko Hitlerowi. Zwycięstwa Armii Radzieckiej pod Stalingradem, Orłem i Kurskiem, na Ukrainie i Białorusi, na Węgrzech i w Rumunii, załamały podstawową siłę oporu hord hitlerowskich i wytworzyły sytuację, w której ostateczna kapitulacja Niemiec była tylko kwestią czasu.

Serca wszystkich ludzi były już nadzieją doczekania lepszego jutra, rozpoczęcia nowego życia, zabliznienia ran fizycznych i duchowych. Przewidywany już koniec wojny miał przynieść rozstrzygnięcie tych spraw, które wytworzyła zawierucha światowa. Zawierucha ta nie tylko pochłonęła miliony ofiar, dokonała ona również spustoszenia w życiu tych, którzy ją przetrwali. Szczególnie trudny i ciężki wydawał się problem powrotu do normalnych, codziennych warunków bytowania tych, co spędzili szereg długich lat na wojnie i mieli teraz ze zniszczonym zdrowiem wrócić do domu, gdzie czekała ich pustka, gdyż ich najbliżsi zginęli lub poumierali.

Problem powrotu ludzi z wojennego piekła do pokojowej pracy, problem odbudowy zniszczeń moralnych i fizycznych, jakie musi zostawić po sobie wojna — ten problem stał się osnową sztuki Konstantego Simonowa. Simonow podjął ten temat z całym zapalem i dał sztuce rozwiązanie optymistyczne, takie jakie mu dyktowało jego sumienie pisarza, społecznika i patrioty.

Sztuka Simonowa jest pełna optymizmu i wiary w ludzi, wiary w ich zdolność odradzania się i odzyskiwania utraconych szans życiowych. Jest pełna optymizmu nie zdawkowego, nie papierowego, ale ściśle realistycznego — wynikającego z głębokich obserwacji życia i znajomości ludzi. Ukazanie ludzi radzieckich w przełomowym momencie wojny, w której ludzie ci dali dowody niezwykłego męstwa i hartu, ukazanie ich z dala od frontu, w zwykłych, codziennych sytuacjach, a zarazem w całym bogactwie ich wartości duchowych — jest naprawdę niepospolitą zasługą Konstantego Simonowa jako dramaturga.

Dziś, z perspektywy ośmiu lat dzielących nas od tego czasu, w którym rozgrywa się akcja sztuki, możemy już śmiało powiedzieć, że optymizm autora nie był wcale przesadzony: świadczy o tym wspaniały rozwój społeczeństwa radzieckiego po wojnie i rola, jaką w życiu tego społeczeństwa mają bohaterowie wojny.

Artystyczna wizja Simonowa stała się piękną rzeczywistością.

JERZY JĘDRZEJEWICZ

Koperty 5
pisma 3
pomiary 2:50
ścierni 9:50

KONSTANTY SIMONOW

TAK BĘDZIE

SZTUKA W 3 AKTACH (6. ODSŁONACH)

Przekład: XYMENA LEWICKA

O S O B Y:

WORONCOW	—	ZYGMUNT MILSKI
CIOCIA SASZA, jego siostra	—	HALINA STARSKA
OLGA, jego córka	—	KAZIMIERA MACHLICKA
SAWIELJEW, pułkownik — saper	—	CZESŁAW JAGIELSKI
KARIETNIKOW, jego adiutant	—	ZBIGNIEW ZAREMBA
WANIA, wychowanek Sawieljewa	* * *	
IWANOW, pułkownik artylerii	—	WŁADYSŁAW KORNAK
ANNA GRECZ, major lekarz	—	HELENA MAASSOWNA
CZYŻOW, administrator domu	—	WALDEMAR SKRABACZ
SINICYN, architekt	—	KRYSTIAN TOMCZAK
NADIA, st. sierżant art. p-lot.	—	ALEKSANDRA CZERNY

Rzecz dzieje się w Moskwie latem 1944 r.

SCENOGRAFIA:
MARIAN GOSTYŃSKI

REZYSERIA:
JANINA ORSZA-ŁUKASIEWICZ

KIEROWNIK LITERACKI:
JERZY JĘDRZEJEWICZ

CENA 50 GROSZY

Kieleckie Zakłady Graficzne — Radom 1107 26.3.52 L-3-10512 4000 sztuk

Meble dostarczyła Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego-Kielce

